یادداشت

به مناسبت روز خبرنگار

بهانه‌ای برای بودن

امیرعباس میرزاخانی |

هفدهم مردادماه سال ۱۳۷۷ خبر شهادت محمود صارمی خبرنگار ایرانی توسط شبه‌نظامیان طالبان در مزارشریف افغانستان به سرعت در صدر اخبار خبرگزاری‌های دنیا انعکاس یافت و این روز به دلیل اهمیت موضوع در شورای فرهنگ عمومی به‌عنوان «روز خبرنگار» تصویب و اعلام شد. از آن زمان به بعد سالروز شهادت محمود صارمی، به نمادی در بزرگداشت ضرورت آزادی مطبوعات و نقش بی‌بدیل روزنامه‌نگاران و خبرنگاران در فرآیند رشد و گسترش اطلاع‌رسانی تبدیل شد.

این مهم مجالی است تا جامعه مطبوعاتی کشور بتواند برخی آسیب‌های ناشی از شرایط و زمینه‌های بروز حرفه خبرنگاری و روزنامه‌نگاری را مورد مداقه قرار دهد.

در جوامع پیشرفته امروزی و به سبب رشد فزاینده وقایع و رویدادهای مختلف دستیابی به اخبار و اطلاعات از عهده افراد عادی خارج بوده و بنابراین حرفه خبرنگاری با رویکرد تحقیق و تفحص در چرایی و علت‌العلل حوادث از شکل سنتی به نوع مدرن آن با هدف ارتقای آگاهی‌های عمومی متولد شد و توانست جایگاهی فرادولتی و بین‌المللی را برای آینده شغلی خود رقم بزند لذا حذف، تحدید، انحصار و یکسونگری در بازتاب اخبار مفهومی ندارد.

خبرنگاران پل ارتباطی میان دولت‌ها و ملت‌ها هستند که با ارایه اخبار صحیح و گزارشات دقیق و پیگیری واقع‌بینانه رویدادهای مختلف می‌توانند در شکل گیری رفتارهای پایدار اجتماعی مردم تاثیر گذار بوده و به رشد فرهنگ عمومی و نگرش سازمانی منظم و هدفمند در راستای استحکام امنیت ملی گام‌های اساسی بردارند. در این راستا نقد و ارزیابی مطبوعات از دستگاه‌های اجرایی در سال‌های گذشته که با برچسب «سیاه‌نمایی» تلقی می‌شد نمونه‌ای از عدم وجود تفکر صحیح نسبت به حرفه خبرنگاری و مطبوعات است.

محیط تهیه و تولید خبر و گزارش خبرنگاران به دلیل تنوع و تکثر شرایط همواره در معرض انواع مخاطرات جدی و حوادث ناگوار قرار دارد و سبب شده است این حرفه در جوامع پیشرفته در زمره مشاغل سخت و زیان‌آور و البته قابل احترام قرار گیرد و چه بسا خبرنگارانی که در حوادث جنگ تحمیلی و رویدادهایی از این دست جان خود را از دست داده یا مجروح شده‌اند در این صورت فراهم آوردن محیطی مناسب و آزاد برای فعالیت موثر خبرنگاران در عرصه رسانه به نحوی که فرآیند تبادل اطلاعات و ارتقای سطح فرهنگ عمومی در جامعه را با شتاب بیشتری پیش ببرد ضرورتی اجتناب‌ناپذیر بوده که برای تحقق این مهم باید وضع صنفی و معیشتی خبرنگاران از جهات گوناگون مورد مطالعه و توجه جدی قرار گیرد.

یکی از آسیب‌هایی که گروهی از خبرنگاران در برخی جوامع با آن مواجه هستند لغزیدن در دام دولت‌های انحصارطلب در جهت تامین منافع مادی، گروهی و جناحی جریان‌های خاص است که زمینه اعتماد مردم به آنها را دچار خدشه می‌کند بنابراین خبرنگاران باید با درک شرایط و احساس مسئولیت در قبال روشنگری اذهان مردم در قبال کجروی‌های موجود در جامعه و پاسداشت ارزش‌های تعالی‌بخش انسان نسبت به حفظ استقلال صنفی خود و انسداد زمینه نفوذ جریان‌های قدرتمند خاص بکوشند و از این طریق اعتماد عمومی از دست رفته خود را بازیابی کنند. این روز را بهانه‌ای می‌کنیم تا از انسان‌هایی که با سلاح قلم در زمینه اطلاع‌رسانی صحیح و شفاف به مردم و تابانden نور به زوایای پنهان وقایع مختلف فعالیت می‌کنند، یادی کرده و زحماتشان را ارج نهیم.

خبر

ماهنامه «سرآمد» منتشر شد

دومین شماره ماهنامه خبری و تحلیلی «سرآمد»، نشریه بنیاد ملی نخبگان، منتشر شد.

در این شماره پرونده‌ای درباره آلودگی هوای تهران و مجموعه یادداشت‌هایی با موضوعات متنوع اجتماعی و فرهنگی منتشر شده است. علی میرفتاح در مطلبی با عنوان «کارها و کاردان‌ها»، به موضوع مهاجرت دانشجویان و نخبگان پرداخته است. گفت‌وگو با میرجلال‌الدین کزازی درباره معنای کلماتی مانند نخبه، فرهیخته و فاخر از دیگر مطالب این شماره است. همچنین در این شماره می‌توانید گزارشی درباره شهرهای مجازی به قلم حنا خدابنده بخوانید. سیدمحمد بهشتی، محمد حقانی، یوسف رشیدی، کمال‌الدین پیرموذن و محمدرضا خان‌محمدی از مسئولان و چهره‌هایی هستند که در پرونده آلودگی هوای این شماره نشریه «سرآمد» یادداشت‌ها و گفتارهایی از آنها منتشر شده است.

بررسی بورسیه‌های غیرقانونی در وزارت علوم

فارس | مدیرکل دفتر وزارتی وزارت علوم گفت: گروهی از سازمان بازرسی کل کشور در وزارت علوم مستقر شده و به بررسی اسناد و مدارک بورسیه‌ها می‌پردازند. عبدالحسین فریدون گفت: این تیم مشغول بررسی اسناد و مدارک مراحل مختلف بورسیه‌ها هستند و پس از اتمام بررسی‌ها نتایج را به وزارت علوم و مراجع ذی‌ربط گزارش می‌دهند.

جمع‌آوری ۶۰۰ تابلوی «توقف مطلقا ممنوع» از معابر شهر تهران

کنترل نامحسوس تخلفات رانندگی آرامش اجتماعی را افزایش می‌دهد

رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران: تابلوهای پارک حاشیه‌ای زمان‌دار می‌شوند

شهروند| پلیس راهنمایی و رانندگی پس از سال‌ها سرانجام تصمیم گرفت درباره «تابلوهای توقف مطلقا ممنوع» و «حمل با جرثقیل» که تقریبا همه معابر و حتی گاه کوچه‌های فرعی تهران را هم پر کرده‌اند تجدیدنظر کند. آن‌طور که رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ گفته تاکنون ۶۰۰ تابلو از معابر تهران حذف شده و در آینده هم پلیس قصد دارد تابلوهای زمان‌دار را جایگزین این تابلوها کند.

در تهران کمتر شهروندی هست که صابون جرثقیل‌های سیار راهنمایی و رانندگی به تنشان نخورده باشد. جرثقیل‌هایی که چند سالی هست با تمام توان در مراکز و خیابان‌های تهران هر جایی که ماشینی زیر تابلوی ایستادن ممنوع توقف کرده باشد از راه می‌رسند و خودروها را سر ضرب به پارکینگ‌ها می‌فرستند. اگرچه اجرای سختگیرانه قوانین راهنمایی و رانندگی یکی از راهکارهای کاهش تخلفات رانندگی در شهرهاست اما در همه سال‌های گذشته کارشناسان شهری اجرای یک‌سویه بخشی از قوانین و بی‌توجهی به پیامدهای اجتماعی آن را مورد انتقاد قرار داده بودند. پیشتر هنگامی که آمار مربوط به نزاع‌های خیابانی را اعلام کردند علت بخش قابل توجهی از درگیری‌های شهروندان دعوا بر سر جای پارک خودروها بود حالا خبرها گویای آن است که پلیس هم سرانجام قرار است تغییراتی در محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های پارک حاشیه‌ای معابر در نظر بگیرد.

چند هفته پیش نخستین خبرها درباره جمع‌آوری تعدادی از تابلوهای مطلقا ممنوع و حمل با جرثقیل در تهران منتشر شده بود، دیروز اما سرهنگ «سیدتیمور حسینی»، رئیس پلیس راهنمایی و رانندگی تهران بزرگ از اجرایی شدن این طرح در تهران خبر داد و گفت: از ۲۱ تیر تاکنون ۶۰۰ تابلو از سطح معابر تهران حذف شده است.

به گفته او این تابلوها با دستور سردار مومنی، رئیس پلیس راهور ناجا در حال جمع‌آوری است. علاوه بر این طرح کاهش تابلوهای حمل با جرثقیل و توقف مطلقا ممنوع و زمان‌دار شدن برخی از تابلوها در دستور کار پلیس است. به گفته سرهنگ حسینی، اولویت نخست پلیس برای جمع‌آوری برخی از تابلوهای حمل با جرثقیل و توقف مطلقا ممنوع و بحث زمان‌دار شدن تابلو در معابر درجه یک است سپس در معابر درجه دوم اجرا می‌شود. تابلوهایی که قرار است جمع‌آوری شود مورد پایش و شناسایی قرار گرفته است.

عکس: ایرنا

پیش از این سردار «اسکندر مومنی»، گفته بود: «در برخی از خیابان‌های فرعی و کوچه‌ها نیز این تابلوها نصب شده و صحیح نیست که کل شهر به مکان‌های مطلقا ممنوع و حمل با جرثقیل تبدیل شود؛ در مکان‌هایی که نصب این تابلوها ضروری است باید این تابلوها زمان‌دار شود.» علاوه بر اینها و سیاست پلیس برای کاهش تعداد تابلوهای توقف مطلقا ممنوع در شهر تهران حرف‌های رئیس پلیس راهور ناجانشان می‌دهد پلیس روند جدیدی را در برخورد با شهروندان در پیش گرفته است. روال مرسوم برای حمل ماشین‌ها از زیر تابلوهای توقف مطلقا ممنوع در سال‌های گذشته این بوده که حتی اگر راننده زمان بردن ماشینش می‌رسید هرچه خواهش و التماس هم می‌کرد راه به جایی نمی‌برد حالا اما رئیس پلیس راهور ناجا حرف‌هایی می‌زند که با این شیوه مرسوم و شناخته‌شده پلیس در سال‌های گذشته متفاوت است. «مومنی» می‌گوید: «اگر در هنگام انتقال خودرو به پارکینگ توسط جرثقیل، صاحب خودرو سر برسد باید خودرو آزاد و تنها به اعمال جریمه اقدام شود، چرا که هدف رفع معبر است.» او گفته: «در مکان‌هایی که انتقال خودرو به پارکینگ الزامی است، انتقال باید با دستور کتبی افسر پلیس و برگ جریمه باشد و جرثقیل‌دار اجازه ندارد بدون حضور مامور پلیس و دستور کتبی نسبت به جابه‌جایی خودرو، اقدام کند.» تصمیم پلیس برای جمع‌آوری تعدادی از تابلوهای توقف مطلقا ممنوع در حالی است که راهنمایی و رانندگی در سال‌های گذشته از محل انتقال خودروها به پارکینگ‌ها درآمد قابل توجهی داشته است.» به گفته مومنی بخشی از فرآیند جمع‌آوری تابلوهای «توقف مطلقا ممنوع» در تهران به این دلیل است که پلیس می‌خواهد از تجهیزات جدید و به‌روزتری برای کنترل فضای پارک حاشیه‌ای استفاده کند. تابلوهایی زمان‌دار که بسته به معابری که در آنها استفاده می‌شوند در اختصاص فضای پارک حاشیه‌ای به خودروها انعطاف‌پذیر عمل می‌کنند. تجربه موفقیت‌آمیز بکارگیری دوربین‌ها برای کنترل محدوده طرح ترافیک در سال‌های اخیر زمینه را برای بکارگیری سایر تجهیزات حمل‌ونقل و ترافیکی فراهم کرده است. «ابوالفضل قناعتی»، عضو کمیسیون حمل‌ونقل و عمران شورای شهر تهران می‌گوید هر چقدر در شهر تهران برای کنترل تخلفات راهنمایی و رانندگی از تجهیزات جدید و کنترل نامحسوس استفاده شود ما استقبال می‌کنیم چرا که به گفته او: «استفاده از تجهیزات جدید بازدارندگی بیشتری ایجاد می‌کند همان‌طور که الان بکارگیری دوربین‌های کنترل سرعت در بزرگراه صدر و همچنین تونل‌های نیایش و توحید عملا تخلفات رانندگی و سرعت غیرمجاز را در این محدوده‌ها به‌طور محسوس کاهش داده و به حداقل رسانده است.» به گفته «قناعتی» استفاده از این تجهیزات جدید برای کنترل فضای ترافیکی شهر تهران فرصت سوءاستفاده‌های احتمالی از فضاهای پارک حاشیه‌ای را به حداقل می‌رساند. اشاره به افراد و به ظاهر شرکت‌هایی است که در سال‌های گذشته با توجه به مشکل کمبود پارکینگ در تهران از اجاره دادن فضاهای پارک حاشیه‌ای برای خودشان کسب درآمد می‌کنند آن هم در حالی که بسیاری از آنها نه تحت نظر شهرداری تهران‌اند نه مجوزی برای کار و فعالیت از پلیس دارند.

بحث جرایم راهنمایی و رانندگی و نحوه عملکرد پلیس در این زمینه از سوی دیگر با زندگی اجتماعی و روزمره مردم آمیخته است و پیامدهای تصمیم‌گیرها در این زمینه در زندگی اجتماعی نمود قابل توجهی دارد. به گفته «فریبا ذاکر»، جامعه‌شناس شهری استفاده از تجهیزات جدید و به‌طور کلی کنترل نامحسوس جرایم راهنمایی و رانندگی موجب آرامش بیشتر در جامعه خواهد شد، مخصوصا در جامعه ایران که بخشی از آسیب‌های اجتماعی به‌ویژه نزاع‌ها و خشونت‌های خیابانی خاستگاهی در ترافیک و وضع حمل‌ونقل شهری دارند. او در این باره به «شهروند»، می‌گوید: «ترافیک اصولا یکی از عواملی است که بر میزان نزاع‌های خیابانی و درگیری‌ها موثر است. چند سال پیش در یکی از پژوهش‌های اجتماعی که در یکی از مناطق مرکزی تهران انجام دادیم متوجه شدیم متوسط درگیری‌ها و دعوا در چند محله بالاتر است بعد که بررسی کردیم مشخص شده روند تشکیل پرونده‌ها در این منطقه از زمان راه‌اندازی ایستگاه مترو افزایش پیدا کرده است چون خودروها هر روز در خیابان‌های منتهی به مترو یا جلوی درخانه‌های مردم پارک می‌کردند و این موضوع محل اختلاف و درگیری‌ها شده بود در حالی که اگر همزمان با راه‌اندازی ایستگاه مترو آن‌جا پارکینگی احداث شده بود این پیامدهای اجتماعی ایجاد نمی‌شد.» به گفته این جامعه‌شناس شهری در تهران یکی از عواملی که موجب افزایش تصادفات، افزایش درگیری‌های خیابانی و همچنین بالارفتن میزان خشونت در جامعه شهری می‌شود شرایط خاص ترافیکی پایتخت است و ترافیک تهران و مشکلاتی مثل نبود جای پارک و مانند آن آستانه تحمل مردم را کاهش می‌دهد.

گفت‌وگوی اختصاصی با «الیاس کونستاس» باستان‌شناس بلژیکی به بهانه «روز جهانی مردم بومی»:

اقامتگاه‌های بوم‌گردی در ایران گسترش یابد

حمیدرضا محمدی | روزنامه‌نگار |

امروز شنبه ۹ آگوست (۱۸ مرداد) «روز جهانی مردم بومی» است. روزی برای پاسداشت مردمی که همین بومی بودنشان است که گردشگران را روانه آنها می‌کند. مردمی که شما را در خانه‌های بومی‌شان اقامت می‌دهند و به غذاهای بومی‌شان میهمانتان می‌کنند. مردمی که با ۳۷۰میلیون نفر در ۹۰ کشور جهان، ۵درصد جمعیت دنیا را به خود اختصاص داده‌اند. مردمی که با گسترش شهرنشینی هر روز از شمارشان کاسته می‌شود اما باید کاری کرد که کاهش فقر، انزوای اجتماعی و توسعه پایدار آنان تسهیل یابد. «ایرینا بوکووا» دبیرکل بلغاری الاصل سازمان علمی فرهنگی ملل متحد (یونسکو) در پیام سال گذشته خود به مناسبت این روز به درستی تصریح کرده بود: «پایداری جهانی باید بر بنیان‌های محلی ایجاد شود، بنیان‌هایی که نشانگر اندیشه و نیازهای جوامع محلی و مردم بومی است. به همین دلیل ما تلاش می‌کنیم تا فرهنگ را به‌عنوان سرچشمه هویت و انسجام و منشأ خلاقیت و نوآوری در مرکز همه تلاش‌هایمان برای توسعه قرار دهیم. هیچ جامعه‌ای در نبود فرهنگ شکوفا نمی‌شود و هیچ توسعه‌ای بدون آن پایدار نخواهد بود. مردم بومی در نقش متولیان تنوع غنی زبانی و فرهنگی و حاملان دانش منحصربه‌فرد زندگی پایدار و احترام به تنوع‌زیستی، بیش از هر گروه دیگری به این مهم واقفند.» در همین باره با «الیاس کونستاس» (Elias Constas) باستان‌شناس بلژیکی گفت‌وگویی کردیم. او که ۴۳ سال سن دارد و از اهالی پایتخت - بروکسل - است، چهارشنبه گذشته و برای سفر دوهفته‌ای، وارد ایران شد. او که پیش از این در مصر به انجام کارهای باستان‌شناسی در مقابر، پرداخته و روی کاشی‌های سرامیکی مکشوفه در آن جا تأملی کرده بود، درباره گنبد سلطانیه و تخت جمشید که در سفرهای قبل دیده بود به «شهروند» گفت: «به نظر می‌رسد «گنبد سلطانیه»

جای ترمیم و کار دارد و خیلی زمان می‌برد تا به آن جایگاه اصلی‌اش برسد اما خیلی حیف است که هزینه نمی‌کنند تا ارزش‌هایش دیده شود، البته در «تخت جمشید» تا به‌حال کارهای زیادی انجام شده و بهتر است حالا دیگر به کاوش در دشت‌های مجاور آن مشغول شوند که به نظر می‌رسد آثار منحصر به‌فردی داشته باشند.» هرچند علاقه‌اش به کاوش و پژوهش باستان‌شناسی در ایران را هم نتوانست پنهان کند. او که از طرفداران اقامتگاه‌های بوم‌گردی است، ادامه داد: «باید این گونه اقامتگاه‌ها گسترش یابد تا هم فرهنگ محلی و سنتی حفظ شود و هم آن که به لحاظ اقتصادی کمکی برای جوامع بومی باشد. «ایران» وارث یک تاریخ هزاران ساله و میراث باستان‌شناسی و تاریخی برجسته است و در خاورمیانه جایگاه شاخصی دارد. گردشگری ایران به سرعت در حال رشد و پیشرفت است اما نکته اصلی آن است که باید به گردشگران توجه بیشتری شود زیرا اینان هستند که با تبلیغ ایران به هموطنان خود، سبب توسعه گردشگری ایران و رفتن آن به سوی تجارت و سود اقتصادی گسترده‌تر می‌شوند. پس هنوز جای کار زیادی وجود دارد.» این کارشناس تاریخ هنر که البته یک مصرشناس هم محسوب می‌شود، تاکنون سمینارهای تخصصی باستان‌شناسی زیادی در دانشگاه‌ها برگزار کرده است و در دانشگاه آزاد بروکسل به تحقیق مشغول است و قرار است در این سفر به زنجان، همدان، اهواز، شیراز، یزد و اصفهان سفر کند، درباره تبلیغات منفی در رابطه با عدم امنیت در ایران خاطرنشان ساخت: «من در ایران، هیچ‌گونه احساس خطری نکردم جز میهمان‌نوازی و صمیمیت ایرانیان که مرا برای چندمین بار مسافر آن کرد. هرچند هموطنان من، تصور ناامنی در ایران را دارند که من درصدد انتشار مقاله‌ای هستم تا ایران را معرفی کنم.»

گزارش

در نشست مسکن مهر، انحراف از برنامه و جامعه هدف مطرح شد

مسکن مهر جایگاه دولت را در برابر ملت تضعیف کرد

شهروند| مسکن مهر و مشکلاتش این‌طور که پیداست تا مدت‌ها می‌خواهد گریبانگیر کسانی باشد که به امید خانه‌دار شدن در آن شرکت کردند؛ طرحی که توسط دولت نهم و دهم اجرا شد و با روی کار آمدن دولت یازدهم متوقف شد. اما با وجود متوقف شدن این طرح، پژوهشگران زیادی درباره این طرح و چگونگی اجرا شدنش تحقیق کرده و نتایجش را در نشست‌هایی اعلام می‌کنند. نشست چهارم از سلسله نشست‌های پژوهش شهری که هفته گذشته با موضوع «مسکن مهر، انحراف از برنامه و جامعه هدف» و در چارچوب «موافقتنامه همکاری در پایش و ارتقای پژوهش شهری» با همکاری انجمن جامعه‌شناسی، جامعه مهندسان مشاور ایران و جامعه مهندسان شهرساز ایران برگزار شد، یکی از این نشست‌ها بود. محمود اولادی، حجت‌الله میرزایی و علی یاوری پژوهشگرانی بودند که در این نشست نتایج تحقیقاتشان را مطرح کردند.

در ابتدای این نشست «محمود اولادی» پژوهشگر، پژوهشی که با نام طرح پژوهش ارزیابی مسکن مهر انجام شده درباره آن گفت: «منظور از انجام این پژوهش، ارزیابی جامعه هدف طرح مسکن مهر بود. این که این جامعه هدف چگونه بود، چگونه باید می‌بود و چه اتفاقی درباره آن افتاد و از این به بعد چه می‌شود. این که آیا جامعه هدف به درستی شناخته شده است و اگر در راه ناصحیح است چه سیاست‌هایی برای برون‌رفت از آن باید در نظر گرفته شود. تمام برنامه‌ها می‌گویند که باید جامعه هدف مسکن مهر، گروه‌های کم‌درآمد باشند و تعریف مشخصی داشته باشند و برنامه‌ریزی تک‌راهبردی برای آن وجود نداشته باشد؛ این در حالی است که در طرح مسکن مهر، عکس آن اتفاق افتاد چون مسکن مهر می‌خواست برای همه اقشار تأمین مسکن کند. بحث بعدی توجه به جوامع محلی در برنامه‌ریزی است؛ امکان این که با یک الگوی مسکن برای کل کشور بخواهیم برنامه‌ریزی کنیم، در همه طرح‌های جامع مسکن در کشورها رد شده است.» اولادی ادامه داد: «موضوع بعد، تصدی‌گری نکردن دولت در اجرای طرح مسکن مهر است. دولت در این طرح‌ها باید مشوق و هدایتگر باشد. بانک جهانی هفت‌محور را برای برنامه‌ریزی مسکن و کنترل بازار تعیین کرده است؛ اولین محور، بحث حقوق مالکیت است در حالی که در مسکن مهر هنوز مشخص نیست که مالکیت این مسکن‌ها چطور خواهد بود. محور دوم، تأمین وام‌های مسکن است. انواع شیوه‌های مختلف را برای وام باید در نظر گرفت نه یکی، دو نوع، محور سوم، تدارک زیرساخت‌ها برای تولید است، نه این که مانند مسکن مهر، خانه‌ها آماده باشد ولی زیرساخت‌هایش آماده نباشد. کاهش نرخ بهره یکی دیگر از راهبردهاست.» این پژوهشگر در ادامه درباره موضوعاتی که در برنامه‌های اول تا سوم مسکن دیده شده بود، گفت: «عموما سیاست‌های مسکن در دوره ۲۰ساله گذشته، سیاست‌ها، سیاست عرضه بوده است، در صورتی که در تجارب جهانی این‌طور نیست، مدیریت تقاضا مهم است. در مسکن مهر اما آن‌قدر روی عرضه مسکن تأکید شد که این توقع را در جامعه به‌وجود آورد که دولت وظیفه دارد برای همه مسکن بسازد، بنابراین تقاضاهای بالقوه به بالفعل تبدیل شد و در نتیجه قیمت‌ها افزایش پیدا کرد.» اولادی ادامه داد: «بررسی وضعیت موجود مسکن مهر نشان می‌دهد برای یک‌میلیون و ۸۰۰هزار واحد مسکونی قرارداد منعقد شد و ۱۵۰هزار میلیارد ریال تسهیلات برای ساخت مسکن نیاز بود. در سال ۸۹ عملا ۱۳۴هزار واحد مسکن مهر به بهره‌برداری رسید و واحدهایی که در دست اجرا بودند هم یک‌میلیون و ۲۸۰هزار پروانه ساخت گرفتند، ۳۱۵هزار واحد هم در مرحله سفت‌کاری بود. یکی از اتفاقاتی که افتاد، بحث خودمالکی بود و این آغاز یک تعارض بود. وقتی کسی مالک زمینی است، زمین ارزش دارد و دولتی نیست.» او گفت: «آسیب‌شناسی کلی را در مسکن مهر انجام دادیم. نقص در گروه هدف بزرگ‌ترین آسیب بود، حضور گسترده دولت، شفاف نبودن روندها و رویه‌ها در تعاونی، پایین بودن انگیزه سکونت در واحدها به دلیل واگذاری آنها در مناطق کمتر توسعه‌یافته، همسان بودن نسبی و وجود نداشتن تنوع ظاهری در طراحی واحدهای مسکونی و امکان استقبال نشدن از واحدها به دلیل پایین بودن ارزش افزوده اقتصادی از جمله آسیب‌های این طرح‌اند.» اولادی حاشیه‌نشینی مدرن، توجه نشدن به ابعاد روانی و اجتماعی مردم ساکن در مسکن مهر، توقع بیش از حدی که این طرح در جامعه ایجاد کرد و این که دولت موظف است برای همه تأمین مسکن کند را از دیگر آسیب‌های این طرح دانست. در ادامه این نشست «علی یاوری» که او هم پژوهشی را درباره مسکن مهر انجام داده است، گفت: «مسکن مهر باعث شد جایگاه دولت در قبال ملت تضعیف شود. از طرف دیگر به هیچ‌وجه هیچ‌کدام از ضابطه‌های سرانه در طرح‌های مسکن مهر رعایت نشد. فاجعه‌آمیزترین بخش مسکن مهر در شهرهای جدید مانند پرند است؛ شهرهایی که ساخته شدند ولی هنوز آب آشامیدنی ندارند! این در حالی است که قرار است این شهرها توریستی شوند و رودخانه داشته باشند در حالی که خانه‌هایش آب آشامیدنی ندارند.» او ادامه داد: «ما همیشه دولت را برای سیاست‌هایش مورد انتقاد قرار می‌دهیم و مسئولیت اجتماعی خودمان را در نظر نمی‌گیریم؛ موضوع این جاست که اگر پیمانکاران و مهندسان وقتی طرح‌های مسکن مهر را دیدند و متوجه شدند که اصولی نیست، آن را اجرا نمی‌کردند و به مسئولیت حرفه‌ای‌شان عمل می‌کردند، ما حالا دچار این مشکل نبودیم. مشکل این جاست که همه طرح‌های مسکن مهر توسط سازمان نظام مهندسی نظارت شدند ولی اجراکنندگان آن به مسئولیت حرفه‌ای و اجتماعی‌شان عمل نکردند و این مشکل را دو برابر کرد. اشکال مسکن مهر این بود که یک دفعه از چارچوب ایده به کاربر تبدیل شد.»

روی میز خبر

رئیس شورای شهر تهران:

همشهری یک بنگاه اقتصادی بزرگ و نیازمند نظارت است

ایسنا| احمد مسجدجامعی در واکنش به حساسیت‌هایی که درباره تصویب یک فوریت طرح نظارت شورای شهر بر موسسه شهروند و روزنامه «همشهری» ایجاد شده، با تشریح ابعاد این نظارت، می‌گوید: نظارت‌های عام و کلان وظیفه شورای شهر است؛ نمی‌دانم چرا این‌قدر فضای رسانه‌ای درباره این موضوع حساس شده است.

احمد مسجدجامعی، رئیس شورای شهر تهران، درباره طرح نظارت شورای شهر بر روزنامه همشهری، گفت: به‌طور کلی کار ما نظارت است و این نظارت بر کار روزنامه «همشهری» هم بوده است. در زمان شهردار پیشین، تعداد اعضا ۱۵ نفر بود و سه نفر بر «همشهری» نظارت می‌کردند. حالا ما ۳۱ نفر هستیم و قاعدتا باید الان بیش از شش نفر نظارت داشته باشند.

او ادامه داد: این موضوع سابقه داشته و حتی ظاهرا در شورای اول هم بوده، اما در شورای سوم نبوده است. پیش‌تر هم این موضوع همیشه مطرح می‌شد. یک بار هم در شورا گفته شد که سخنگوی شورا در «همشهری» حضور پیدا کند. در یکی از جلسات اول یک طرح دوفوریتی آمد، بعد هم دو فوریتش به یک فوریت تبدیل شد. علت هم این است ما که در بازیافت، در تربار و... نماینده داریم، در آن جا هم نماینده‌ای داشته باشیم؛ البته بعضی دوستان گفتند چون در شوراهای دیگر این نظارت بوده، نیازی به تصویب نیست، اما تصویب فوریت به این دلیل بود که این موضوع در شورای پیشین لغو شده است. درنهایت هم یک فوریتش به تصویب رسید.

مسجدجامعی همچنین درباره شائبه لطمه واردشدن به استقلال رسانه‌ای «همشهری» با تصویب طرح نظارت شورای شهر بر این رسانه، اظهار کرد: هیچ‌کدام از اعضای شورا این طور فکر نمی‌کنند که باید فضای رسانه را بست. سخنگوی شورا هم چیزهایی را که از قول ایشان مطرح شده بود درباره بحث قرون وسطایی بودن این طرح رسما تکذیب کرده است.

مسجدجامعی در پاسخ به این پرسش که نظارت شورای شهر بر «همشهری» در چه حدی خواهد بود، گفت: به‌هرحال آن جا یک بنگاه اقتصادی بزرگ هم هست. بزرگ‌ترین بنگاه اقتصادی در فعالیت‌های فرهنگی «مؤسسه همشهری» است. حجم گردش‌های مالی و اقتصادی «ایسنا» یا رسانه‌ها و روزنامه‌های دیگر این‌قدر نیست. بنابراین به‌طور طبیعی بخشی از مسأله نظارت بر این جنبه است. او ادامه داد: بخش دیگر هم باید نظارت به‌طور عام، کلی و در قالب سیاست‌گذاری و چارچوب‌های کار باشد. چنین بحث‌هایی مطرح است و گرنه اصلا عضو شورا وقتش را ندارد که برود آن جا. این هم که برود آن جا در اتاق تیتر بنشیند، برای عضو شورا اجرایی نیست. شأن شورا هم به صورت ناظر تعریف شده است نه به صورت مجری. بنابراین چارچوب به این صورت است. ما وظیفه نظارت عام و کلان داریم. این نظارت‌های کلان برعهده شورای شهر است. نمی‌دانم چرا این‌قدر فضای رسانه‌ای درباره این موضوع حساس شده است. مسجدجامعی تأکید کرد: روزنامه‌ای که مرتب دعوای این و آن را بنویسد و از این و آن مچ‌گیری کند، جایگاهش را از دست می‌دهد. درست است که بخشی از جایگاه «همشهری» به دلیل آگهی‌هایش است، اما بالأخره این روزنامه جایگاه ویژه‌ای دارد و روزنامه بسیار محترمی است. خیلی از روزنامه‌نگارهای ما از «همشهری» بیرون آمده‌اند. شورا نمی‌تواند نسبت به حفظ این جایگاه بی‌تفاوت باشد.

رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی کشور:

۵۰درصد آمبولانس‌های کشور فرسوده است

شهروند| رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی کشور می‌گوید که ۵۰درصد آمبولانس‌ها فرسوده هستند. این تنها معضل مرکز اورژانس نیست. به گفته امین صابری‌نیا، این مرکز، با کمبود ۷هزار نیروی انسانی هم مواجه است که چالش بزرگی در مجموعه اورژانس به شمار می‌رود. به گزارش ایسنا، صابری‌نیا در حاشیه بازدید اعضای ستاد تحول نظام سلامت کشور از مراکز درمانی استان مرکزی در جمع خبرنگاران اضافه می‌کند: «هم اینک ۲۰۸۷ اورژانس شهری و جاده‌ای در کشور ارایه خدمات دارند که کسری نیروی انسانی با فشار مضاعف بر پرسنل موجود و اضافه کار جبران می‌شود.» با این همه رئیس مرکز اورژانس کشور تأکید می‌کند که: «اصلاح فرآیند خدمات اورژانس پیش بیمارستانی در قالب طرح سطح‌بندی در دستور کار قرار گرفته و با تصویب آن وضع کمی و کیفی خدمات فوریت‌های پزشکی بهبود می‌یابد.»

به گفته او بیش از ۹۰درصد اهداف و تکالیف برنامه چهارم در حوزه اورژانس پیش بیمارستانی کشور محقق شده، اما به دلیل کمبود اعتبار هنوز در تکالیف برنامه پنجم عقب‌افتادگی وجود دارد.

صابری‌نیا با اشاره به نیاز به راه‌اندازی ۴۰ پایگاه اورژانس هوایی در کشور می‌گوید: «براساس محاسبه انجام شده برای تکمیل چتر اورژانس هوایی کشور باید ۴۰ پایگاه در مناطق مختلف ایران راه‌اندازی شود که هفته آینده ۱۴ اورژانس هوایی آن دایر می‌شود.» او ادامه می‌دهد: «تاکنون فقط سه پایگاه نیمه فعال اورژانس هوایی در کشور وجود داشته که براساس تفاهمنامه با ارگان‌های هوانیروز، هلال احمر، ناجا و هوا دریا برنامه ملی فعال‌سازی پایگاه‌های هوایی کشور کلید می‌خورد.»